

Не дозволиць рвачам ганьбавиць завод

Бригада рвачоў пад кіраўніцтвам Лейкінда выпускала шмат браку, чым ганьбавала ўвесь завод

Партыйныя, профэсійныя і комсамольскія арганізацыі не арганізавалі перадавых рабочых-ударнікаў на барацьбу за якасьць прадукцыі. Адміністрацыя заводу спадзявалася, што на заводзе „ўсё добра“

ШЫРОКА ВЫКАРЫСТАЕМ ПРАКТЫКУ ПОЛІТ. ПАКАЗАЛЬНЫХ СУДОУ, УЗЬНІМЕМ ПІЛЬНАСЬЦЬ РАБОЧЫХ НА БАРАЦЬБУ ЗА ЯКАСЬЦЬ ПРОДУКЦЫІ, СУПРОЦЬ РВАЦТВА, РАЗГІЛЬДЗЯЙСТВА І БЕЗГАСПАДАРНАСЦІ

На суд рабочых мас

На заводзе „Комунар“, на гэтым лепшым у свой час на выкаваньні прамісловых заводзе, — трыго-га. Завод „Комунар“, запісаны ў Увоцспс у сьпісе лепшых 25-ці заводзе СССР, даў сваё павышчэ. Завод шматка кроціць да чорнае дошкі.

Хто вінаваты?

Было гэта 26 жніўня з 3 гады-не дна, пасля гудка, як першым пачаў скончыла працу. Сьвіст ча-кусы ніхто не сыгнаўся да вы-ходу. Усе рабочыя, нанат тым, што былі ў ад ачынку, шлі ў заводзі-адлюб на політэка-наказальны суд, слухаць справу тых, хто вінаваты ў зрыве плыні на 24 проц., хто сыстэматычна выпускаў брак на-завод да чорнай дошкі, хто адра-чываў на лаўрах, не сачыў за ра-ботаў цэхаў і заводу.

Прышоўшы ў залу суда, рабо-чыя імкнуліся да выстаўкі экспа-натаў браку, які знаходзіліся ад сьпецыяльнага ўдараў тав. Гобэрман, як старшыня эксперт-най камііі, растлумачаў прычы-ны браку і павышчэ піннага.

Рабочыя з напружанай увагай сачылі за словамі т. Гобэрмана.

У кожнага рабочага была адна думка: На чый віне заказчыкі прысылаюць лісты з пагразамі, што лям будучы вымушаны адмовіцца ад заказу, калі „камунарцы“ ня спыняць птох браку.

Хто вінаваты ў тым, што сьві-ст на праблеме парштат заўтра ішоў перапрабляюць? Хто вінаваты ў вы-хуленым ужо ў 150 сьвідраваль-ных парштатах і 70 выгнаных браку? Хто вінаваты ў тым, што бліжэйшым пах з 100 фляг дае 90 штук браку? Хто вінаваты?

— Эх, і народ! — скрабе паты-ліцу адзін з ударнікаў, шукаючы пачына дае-б сьсці і, не знаходзя-чы месца, далучаюцца да рабочых, што станяў ля дзвяраў.

...Мы вінаваты...

Нарэцце шум і штурханьне ў залі наглушчэ голас „каманданта“ суда:

— Прашу ўстаць, суд ідзе!

На лаўках неграм пранеслася: ш-ш-ш!

Адразу пелек назвычайна паслух-налы рабочыя змоўклі і патапыры-лі вушы. Кожнаму хутчэй хацелася пачуць тое, што яго хваляе.

А ўсё хвалявала адно: „Хто пе-ратварае лепшы завод у горшы?“ Старшыня суда, лепшы ударнік, электрамонтёр Нарачоў, паракса-дзіў—ударнік сьмеху, т. т. Сока-лаў, Фішкі, Савіцкі і Макоўскі, ад імя рабочых заводу будучы сь-дліць вінаватых, якія дзюр сь-дліць на лаўцы падушных з нізка апущанымі галовамі.

Першым абвінавачвацца старшы-брыгадзір, у свой час прамішляны, як лепшы ударнік зборнага цэха тав. Лейкінда.

Суд суровы, патрабавальны і просты.

Ва ўпор ставяцца пытаньні:

— Чаму замест шпонак вы зага-плілі жалезкі дроту, ведаючы аб тым, што гэтым самым вы вытвараеце брак?

Лейкінда тупа сьмьдзіць у падло-гу. Саромліва адварачаюцца ад на-пружаных поглядаў рабочых:

— Ні я вінаваты ў тым, што ат-рымаўся брак. Вінаваты курсанты і токары цэху, якія давалі ўжо бракованыя дэталі.

— Бач ты! — чупе голас з залі-Токары замест шпонак дрот зага-плілі?

— А дэбравацца аб’ектыўнымі прычынамі.

— Да ты ня відав, гавары про-ста...

— Вы шкоднікі!

Рабочыя абвінавачвалі і патра-бавалі простага адказу. Прыцісну-тыя да сьценкі пытаньнямі рабо-

чыя. Вінаваты, моў, яны, а цяжасьць рабам, блыдзеньсць усіх заводскіх арганізацый. Ён на-ват дашоў да таго, што баўся рэ-за паставіць пытаньне аб тым, хто рабіў брак, бо ён „баўся, што лям накінуць завод“. А выпускалі бра-кованую прадукцыю многія і тав. Табула: гэта быў.

На падгадку майстраў прыціска-лі нячыкаваныя работні. П. судзе

Думалі... Спа зьяваліся...

А міністрыя, партыйная, комсамольская і профэсійная аргані-зацыя, думалі, што на заводзе „Комунар“ „ўсё добра“, паслабілі кіра мінста, сьпэцнаборніцтва і ударніцтва на заводзе. У выніку—у ліпені і жніўні атрымаўся вялікі прырост.

Адмін отрац-я—Мы думалі, што ўсё добра... Спа зьяваліся... А тут ніяка-га эфэкта няма.

чыя, абвінавачаныя былі вымушаны нарэшце прызнацца ў сваіх ала-чынах адносін да вытворчасьці.

— Мы вінаваты, — прызнаецца ўрэшце Лейкінда.

Грыб у тупіку—Грыб прызнаецца

Другім абвінавачвацца былі сак-ратар комсамольскага калектыву, рабочы брыгады Лейкінда—тав. Грыб.

— Чаму ты, будучы сакратаром комсамольскага калектыву, —пыта-ецца суд,—будучы ініцыятарам соц-спнаборніцтва і ударніцтва, ты ш-раўнік комсамолі вароду, які паві-нен сачыць за тым, каб ніхто не рабіў браку,—ты сам дапусьціў яго?

— Ні мы вінаваты ў гэтым. Нам давалі бракованыя дэталі.

— Чаму ты, атрымліваючы на-годицы часткі з такарнага цэха, не казаву аб гэтым нікому, ня станіў пытаньня на вытворчай групе, а а браку рабіў парштаты?

— Я баўся, што мяне абвіна-вацяць у рвацтве...

Залы выбухае сьмехам. Зьнаёмы адгаворку!—смыкнуцца рабочыя.

Грыб у тупіку, Грыб ня ве-дае чым адгаварыцца, і яму таксама прыходзіцца пры-знацца, што ён, а таксама і ўся брыгада Лейкінда, з імя ася рвацтвам і сыстэматыч-на выпускалі брак.

Майстар Табула баўся рэзка ставіць пытаньне...

Калі суд отаў дапытваць абвіна-вачаюча Табулу, дык зьявілася, што майстар цэхаў ня выконва-юць сваіх абавязкаў, не старыстоў-ваюць сваіх правоў адвінавачвацца, ня сачаць за працай рабочых. Так, напрыклад, а-за таго, што Табула кенска глядзёў за работаў свайго цэха, яму толькі на 150-м верста-це ўдалося заўважыць брак, а не напярэдаць яго адразу.

Табула ў сваё спраўданьне ста-раўся выдумаць шмат аб’ектыўных

паводнаў пават такіх фактаў.

Усе пакрыху пахрпвалі...

Пасля Табула абвінавачвае-ць старшыня вытворчых груп цэ-ху Сакалоўскі. Тут зьяўляецца поўная блядзеньсць профэсій-нальных арганізацый у справе ба-рацьбы за прамішляны.

Старшыня суда задае „Сакалоў-скаму пытаньне: Колькі парад вытворчых груп адбылося і каз месца?—Сакалоўскі адказвае:—ад-на, ці дзьве,—добра не памятаю.

Нават больш таго—Сакалоўскі не памятае, якія пытаньні разгля-

даліся на пасяджэньнях групы. Ён ня ведае таксама, калі рабочых прадуе ў лёт цэху.

— Значыцца вы спалі?—адмо-ца пытаньне.

Сакалоўскі адказвае:

— Справа ня толькі вытворчых груп, але пахрпва і пахрпсе ўсе арганізацыі заводу. Таму наш завод дакаціўся да такіх буйных прыр-ааў.

— Толькі шкода,—дадае ўрэшце Сакалоўскі,—што гэты суд ня быў наладжаны два месяцы таму навад. Калі-б ён быў тады, мы за-раз на заводзе ня мелі-б такога ста-новішча.

Абыдзецца як-небудзь...

Пасля Сакалоўскага абвінавач-ваецца галоўны кантрадэр-прям-шчы Скрыпко. Віна яго? тым, што ён падбаіна адносіцца да пры-ёмкі вырабленых дэталей і парштат-аў. Гэта ён гаварыў рабочым—„не вайна, што часець не падыходзіць і хістэцыя—абыдзецца як-не-будзь!..“ чым і даваў магчымасьць рвачам і гультаям і падаль вы-твараць брак.

Скр пко, ведаючы даскавала аб браку, абмежавоўся тым, што сьла-заў аб гэтым майстрам цэхаў і ды-рэкта, у заводу т. Лейкіну, і бацачы іх бяздзейнасьць не паводзіў за-воднікі грамадзкія арганізацыі. На пытаньне суда,—чаму, ведаючы аб браку, не сыгналізавалі аб гэтым праз насьценнагэту,—Скрыпко ад-казвае:

— Быў заняты работаў больш сур’ёзнай, я—член гарсавету.

Заво „Комунар“ топіцца ў браку, а галоўны прымішчы, —член парт-і Скрыпко,—не сыгналізавуе аб гэтым. Нават больш таго—не клапоціцца васьці ўлік гэтай ганьбай паліні, хаця брак з кожным днём павялічваецца.

Суд у сваёй 3-дзённай рабоце ня толькі выявіў канкрэтных вінава-

цаў, рыву плянавых заданьняў за-воду, але разгарнуў сьпіроўку ба-льшавіцкую самакрытыку, адзін-выявіў ўсе тармазы ў барацьбе ударнікаў за выкапаньне прам-ішляны.

Суд выявіў, што ў зрыве плыні вінаваты ня толькі шэсьць тавары-шоў, як я сьмьдзі на лаўцы падло-гах, але і тым, якія п-сэля і на-лебных гэмнаў у друку аб дэста-вельных заводу „Комунар“ адзін-лі на лаўрах, думачы, што пас-пэс добра“ і паслабілі кіра-ніцтва работаў цэхаў.

3-за адсутнасьці ўвагі работ-і з боку партыйных грамадзкіх арганізацый, у ад-міністрацыі ляжыць без руху каля 400 прапаноў рабочых.

Можа і павінен выка-наць...

Завод „Комунар“ можа і павінен выканаць і перавыканаць плянавыя заданьні!

Такое было патрабаваньне суда грамадзкасьці.

Пасля прыгавару абвінавач-ных Лейкінда і Грыб падалі ап-іілія суда заляу, што лям, прыш-лючы сваю віну і асуджаючы сьво-учынак, даюць слова зьявіць на-дзевую на завод пляму.

— Да канца гаспадарчых году,—гаворыцца ў іх заяве,—вынаеам перавыканаем пав-на зборцы парштатаў!

Пад уліў жыць страмуць у і-бохую ініцыяту, уаліну на дз-вершы-ж дзень суда рабочыя д-гое зьмону дакладвалі, што суд біў пералом у рабоце.

— Брак значна паме-шчы-ся...

Другім заводам БССР трэба ў прыкладу „Комунара“ наладзіць політэка-наказальныя суды.

Рвачоў, безгаспадарніцаў, байнікоў—на суд рабочых мас.

Ціш а Вэрны.

Янка Зынаў.

Рашэньні 16 зьезду УсеКП(б)—у масы!

На парадку дня—жывёлагадоўля

Шпаркі рост індустрыі стварыў моц-ную аснову для сацыялістычнай рэ-конструкцыі сельскай гаспадаркі. На-перакор паніжэньня сьвывержаўным прамых опартунітэтых аб дэградцы сельскай гаспадаркі наша партыя на базе буйнай сацыялістычнай прамы-словай забесьпечыла кароткім павы-рот ўсёй на сацыялістычнай шлях разьвіцьця.

Аб’яўляючы праблему, расьцепаўня сьляніскай гаспадаркі ў колгасы, раз-гортваючы сьвяс ас будаўніцтва, лі-квідуючы кулака як класу на аснове сьвясальнай калектывізацыі, прамета-раў на кіраўніцтвам партыі выра-шэньні ў аспэўным збожжавай прабле-му і перах-наў шпідэту на ко-гаспаму буд-ніцтвау—дзя галы.

У багачым годзе пасеўны і плошча збожжаўных культур ушпрынцію пера-высіла дзявямі ўзросьне. Калі пло-шчу ў 1913 г. прыняў за 100, дык у 1927—78 проц., пасеўная плошча скла-дала 94,7 проц., у 1928—29,—98,2 проц., на ўсёх дзяньх, у гэтым годзе—105,1 проц., ад дзяа шпідэ гэрэюю.

Адны толькі збожжа-свагасы даліш 100 мільёнаў пудоў улеба, а ўвесь со-цыялі тычы сактар сельск. гаспадаркі, сьвясасы і колгасы, а дзун больш на-ловы таварнага хлеба краіны.

Таварыш Сталін на 16 парт. зьезьдзе гаварыў:

„Выходзіць, што вырашэньне збож-жавай праблеме зьяўляецца аспэўным зьяўленьнем у сыстэме сельскай гаспада-ры і ключом да вырашэньня ўсёх дру-гіх праблем апошняе.“ (Сталін, а-к-лад на 16 парт. зь зьездзе).

Збожжавай праблеме на базе сав-гаспады і колгаснаг. будаўніцтва зьяў-ляецца аспэўным зьяўленьнем на толькі

для выр шэньня жывёлавадчай гаспа-даркі і тэхнічных культур, але і рас-пэўнай умовай шпідэ гэрэюю ўсё сельскае гаспадаркі. Чаму? Ды там, што на вырашэньні праблеме збож-жавай гаспадаркі, немагчыма ралі-аць жывёл гэрэюю.

Для ілюстрацыі правядзем толь-кі адзін прыклад з даладу тав. Яма-ўска на зьездзе партыі. У апошні год п шпідэ дзун 7 мільёнаў пудоў сьваса „Сьвінаводу“ патрабілі будзе (у перавадзе на збожжа) больш 33 мільёнаў пудоў пудоў арноў. Таксама патрабаваньня значнае павялічэньне кар-моў для арноў, аям, коа.

Стал-іны пасьпэўнае вырашэ-ньне праблеме жывёлагадоўлі арганічна зьлічыць ад дзяўніцка гэрэюю збож-жавай гаспадаркі.

Аднак, на якой-жа аспэве магчыма ажыццэвіць гэтыя заданьні? Па якім шляху павінен разьвіцься вэска з тым, каб пасьпэўна і шылькам выра-шэньня збожжавай праблеме і павач з гэтым раліаваць іныя галіны сель-скай гаспадаркі?

На гэта пытаньне тав. Сталін даў п ўлім, вычэрпнаючы аказ. Ён гаво-рыў на XVI зьездзе:

„Ці магчыма ажыццэвіць усе гэ-тыя ўмовы на базе дробнай асяляной гаспадаркі? Не, немагчыма. Немагчы-ма, бо дробная асяляная гаспадарка ня ў сьвас прычына і аспэцы коўную тэхніку, ня ў сьвас аддільчы у вытар-чальнай ступені вытворчасьці працы, ня ў сьвас павялічэньні ў а старчай мэрм татарызэць сельскай гаспа-даркі.“

„Адокуль задача пасаджэньня овт-саў і аб’яднаньня дробных асяляных гас-адарак у буйныя дэлементыны

гаспадаркі, ня адзіны шлях вырашэ-ня праблеме сельскай гаспадаркі і гул, збожжавай праблеме у п-шэныя“.

На гэты шлях ішла партыя ў сва-іх прамішляных рабоце сьваса зарэ-шэньня XV зьезду партыі. І то ма-рашучай барацьбе з прамымі ўмо-вамі партыі і комсамале (як галоў-нае сьвясальнае на дзяўніцкае), з „а-мі“ антысэра-дзкімі перагібамі колгасным будаўніцтвам, з прымі-раў тама да ўліку, у жорсткай бара-цьбе з нашым зьяўляючымся парш-—кулаком, пад кіраўніцтвам партыі рабочая клас, аспэўнаючы на бар-тэа і беляту, у сьвасе з сьвасілі і сьвасілітэтам, пасьпэўна індустрыяліза-краіну і ператварае сельскую гас-падарку на сацыялістычнай аспэве.

Павіч з канчатковым вырашэ-ньнем пытаньня аб збожжавай гаспадар-цы, як галоўнай аспэве пасьпэўна-зьяўляючым сельскай гаспадаркі і 16 партыйным зьездзе ініцыяваны павы-ра-новых задань у галіне разьвіцьця сельскай гаспадаркі.

На зьездзе т. Сталін гаварыў, што „ўспэды ад збожжавай праблеме-якую мы ўжо вырашэаем у аспэўна-з пасьпэхам, паўстае перад нам п-блэма мясцова, вьстрата якой аспэ-шэа ўжо зараз і якая чакна сьваса-вырашэньня“.

У рашэньнях 16 партыйнага зьез-да даладу т. Ямаўска гэтыя задан-ня адлю-равааны вы-лучна чотка: а-блэсечэньні, павач з паскораным раз-віцьцем збожжаўных і тэхнічных ку-льтур, уздым і ўзможна-ас разьві-цьця агадоўлі шылькам перш за ў-сёго арганізацыі сьпэцыяльных жывёла-вчых сьвасаў, аналігчыя збожжа-тэсам, масавага стварэньня высо-ка-тэнавых колгасных форм і шпідэ-нашыраўня кармовай базы“.

І. Гаўрун

(Бавед заўтра)

